

Klanjanje za sveta redovnička zvanja

„Govori, sluga tvoj sluša!“ (1 Sam 3,1–10)

Svet, svet, svet, ili neka druga prigodna pjesma za izlaganje Presvetog Oltarskog Sakramenta

Klanjam ti se Gospodine i zahvaljujem ti što si moja snaga, moja radost, put i cilj moga života. Pozivaš me, poput Samuela, da idem tvojim stopama kroz život; zato te molim: Gospodine, otkrij mi svoje lice i uputi mi svoju Riječ da moj život bude svjedočanstvo tvoje vjere, nade i ljubavi. Učvrsti mi vjeru u tvoju živu prisutnost koja me prati i podaj mi vjernost da me nikakvo zlo ne odijeli od tebe. Podari mi poslušno srce koje će slušati tvoj glas i u svemu ispuniti tvoj zakon ljubavi te radosnu spoznaju da mi ništa neće nedostajati ako idem za tobom.

Danas ti Gospodine zahvaljujem na svim ljudima koje si kroz povijest pozvao da idu za tobom kao redovnici i redovnice; kojima si očitovao svoju volju, a koji su u tvoje ime ovim svijetom prošli čineći dobro. Ti osobno poznaješ svakog učenika kojega si izabrao i poslao u svijet. Ti i danas izabireš i šalješ svoje poslanike koji se radosno odazivaju i idu za tobom u svetim redovničkim zvanjima. Danas te molim da im budeš blizu, osobito onda kada su u napastima, kušnjama i teškoćama života. Budi, Gospodine, blagoslovljen po njima i molim te; neprestano pozivaj mlade duše u redovništvo i daj im milost da se velikodušno odazovu, da po njima svi krajevi svijeta čuju tvoju riječ i da te prihvate za svoga Učitelja i Spasitelja.

Kratka šutnja za osobnu molitvu i razmišljanje

Navještaj Božje riječi: 1 Sam 3,1–10

Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom Elijevim; u ono vrijeme Jahve je izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila česta. No jednoga je dana Eli ležao u svojoj sobi - oči su njegove počele slabiti te više nije mogao vidjeti - svijećnjak Božji još ne bijaše ugašen i Samuel je spavao u svetišu Jahvinu, ondje gdje je bio Kovčeg Božji. I Jahve zovnu: "Samuele! Samuele!" A on odgovori: "Evo me!" I otrča Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao." A Eli reče: "Ja te nisam zvao. Vrati se i spavaj!" I on ode i leže. I Jahve opet zovnu: "Samuele! Samuele!" Samuel usta, ode k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" A Eli odgovori: "Ja te nisam zvao, sine! Vrati se i spavaj!" Samuel još nije poznao Jahve i još mu nikada ne bijaše objavljena riječ Jahvina. I Jahve zovnu Samuela po treći put. On usta, ode k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" Sada Eli razumije da je Jahve zvao dječaka. Zato reče Samuelu: "Idi i leži; a ako te zovne, ti reci: 'Govori, sluga tvoj sluša.'" I Samuel ode i leže na svoje mjesto. I dođe Jahve i stade i zovnu kao i prije: "Samuele! Samuele!" A Samuel odgovori: "Govori, sluga tvoj sluša"

Kratka šutnja za osobnu molitvu i razmišljanje

Meditacija: Poziv kao dar (fra Ante Vučković)

Poziv dolazi bez pripreme, bez prethodne odluke pozvanog. Zatiče. Poziva na poslušnost prije nego što postane jasno u čemu se ona sastoji. Pa ipak, nije riječ o nasilju, nego o darovanosti. U čemu se sastoji darovanost poziva? U izboru. No izbor nije zasigurno izbor za privilegije. Riječ je o izboru za odgovornost, o izboru koji, zahtijevajući poslušnost, daruje izabranost. Izabranost se stoga ne nosi kao odličje, nego se brižljivo čuva u skrivenosti preuzimanja odgovornosti za odziv. Izbor nije izbor za nešto. Izabranost ne odgovara na pitanje što mi je činiti i što ću postati. Izabranost je odgovor na pitanje tko sam. Nisam izabran za nešto, nego sam izabran od Nekoga kao netko. To što sam određuje poziv. Poziv oblikuje pozvanog kao izabranog.

Kratka šutnja za osobnu molitvu i razmišljanje

„Govori, sluga tvoj sluša!“ - ovo ne znači da je Samuel razumio na što ga poziv poziva, niti da zna tko je onaj koji ga poziva. Njegov odgovor pokazuje samo da je on počeo učiti oblikovati sebe kao nekoga tko je poslušan pozivu. Tako odgovor na poziv znači, prije svega, početak rasta u kojem će se oblikovati život i osobnost pozvanog. Stoga poziv, premda se ne zna odakle dolazi i što hoće, oblikuje pozvanog u osobnost, ne ostavlja ga u neosobnom snu, u ustaljenim ulogama koje igra. Poziv pozvanog izdvaja u odnos iz kojega će pozvani biti ono što jest, iz kojega će postati ono što će od njega učiniti poziv. Stoga poziv nije nikako poziv na poznato. Poziv je, budući da je osoban, poziv na posebni i jedinstveni put. Iza jednoobličnosti pozvanih krije se uvijek posebna i jedincata osobnost pozvanog. No ona je moguća jedino ukoliko se na poziv odgovori: „Evo me! Govori, sluga tvoj sluša!“ i to prije nego glas koji poziva izreče na što poziva, prije nego pozvani prepozna čiji ga glas zove. Štoviše, poslušnost pozivu bit će jedini mogući put kojim će pozvani, kroz poslušnost pozivu, upoznavati tko je onaj koji ga poziva. To će upoznavanje rasti ovisno o poslušnosti pozivu iz kojega raste spoznavanje samoga sebe.

Pjesma: „Pusti mreže te“

Poziv i odgovor na poziv uključuju rizik. Nakon što se odgovori pozivu, nakon prvog osjećaja izabranosti, dolazi sadržaj na što je pozvani pozvan. Pozvanost i poslušnost pozivu sada znači preuzimanje na sebe rizik riječi, rizik iznošenja onoga na što poziv obvezuje. Riječi koje će pozvani, iz poslušnosti zovu izgovarati, ne mogu teći iz njegovih usta, a da on ostane nedodirnut. Sve će njegove riječi morati dobiti boju glasa izvornog odgovora zovu. Jer sve će njegove riječi izlaziti iz pristanka izabranosti: „Sluga tvoj sluša.“. Zato zov najprije oblikuje pozvanog. Bez toga pozvani bi se pretvorio u neosobno sredstvo, u ravnodušni govorni organ koji poput stroja izgovara tuđe riječi. Bez oblikovanja osobnosti pozvanog i zov bi bio nepotreban. Poziv je stoga u pravilu zov u kojemu pozvani najprije dolazi k samom sebi. Sveti Augustin u Ispovijestima piše: "Kasno sam te uzljubio, ti uvijek stara i uvijek nova Ljepoto; kasno sam te uzljubio! Ti si bio unutar, a ja sam bio vani i tražio sam te u lijepim likovima tvoga stvorenja, ja rugoba. Ti si bio kod mene, a ja nisam bio kod tebe... Tada si me pozvao i tvoj je krik razbio moju gluhoću; osvjetlio si me i tvoj je pogled dokinuo moje sljepilo; prosuo si svoj miris i ja sam ga upio i žudim za tobom."

Kratka šutnja za osobnu molitvu i razmišljanje

Kada Bog poziva, pozvani uvijek ima osjećaj da do poziva nije bio pri sebi i kod sebe. Bio je izvan sebe i izvan Boga. K sebi se dolazi samo tako da se izreče spremnost na poslušnost glasu koji zove. Doći k sebi i biti poslušan glasu koji me zove imenom nisu dva, nego jedan jedinstveni događaj. To je istovremeno i otkriće da je sav dotadašnji život bio samo traženje nepoznatog. Kao da je cijelo vrijeme tražio da bude pozvan, a da to ni sam nije znao. Kao da tek Božji poziv otvara uvid u srž vlastitog bića. Kao da se tek upoznavanjem nepoznatog, preko njegova zova, počinje upoznavati samog sebe. Kao da se tek iz poziva može razumjeti tko sam i kojim sam sve stranputicama tražio ono što mi je najbliže. Razumljivo je stoga da je zov uvijek nepotpun sve dotle dok se ne odgovori pristankom. Jedino odgovoreni zov postaje pozivom. Poziv upućen Samuelu čisti je zov u kojem odjekuje samo Samuelovo ime. Pa ipak, ovdje je punina poziva. Pozivajući Bog ne govori o sebi. Stoga će pozvani trebati ulagati napor pozornosti da iz poziva otkrije onoga koji poziva. Sve što zna jest da je on pozvan i da onaj koji poziva od sada stoji u njegovu životu kao središte i prekretnica, jer njegov je zov svetište njegove prisutnosti i objave.

Pjesma: „Odzivam se Isuse“

Molitva vjernika

Gospodine Isuse, tebe je starac Šimun prozvao svjetlom svih naroda. Pred tvoje lice, puno ljubavi i dobrote, stavljamo svoje molitve za sveta redovnička zvanja, govoreći zajedno:

Daj nam svetih redovnika i redovnica

1. Gospodine Isuse, Crkva i svijet trebaju ljude koji će propovijedati tvoje Evanđelje svojim životom. Pošalji nam svetih redovničkih zvanja koja će biti sol zemlje i svjetlo u tami ovoga svijeta, molimo te.
2. Gospodine, redovnici i redovnice žive posvećeni život i sve su ostavili kako bi slijedili tebe. Oni žrtvuju svoju slobodu iz ljubavi prema tebi. Prikazuju svoju privrženost i ljubav za tebe; nasljeđuju te u siromaštvu, čistoći i poslušnosti. Velika je njihova darežljivost i njihov posvećeni život je veliki dar Crkvi. Pošalji svojoj Crkvi mnoštvo redovničkih zvanja, molimo te.
3. Gospodine, vjerujemo u tvoje obećanje: “Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta”. Ti si s nama i nikada ne prestaješ pozivati ljude da idu za tobom dok putujemo prema tebi. I dalje nastavljaš izgovarati riječi koje su promijenile mnoge živote: “Slijedi me”. Pomozi onima koje pozivaš u redovništvo da ne zatvore svoja srca tvom pozivu već da prikladno odgovore kao što je to učinio i prorok Izaija: “Evo me, mene pošalji, Gospodine”, molimo te.
4. Gospodine, molimo te za sve one koji mole ili se brinu o novim redovničkim zvanjima. Daj da nikada ne prestanu bacati svoje mreže u Kristovo ime. Molimo te ponizno i iskreno, mi trebamo tvoje redovnike i redovnice, pošalji ih svojoj Crkvi, molimo te.

5. Gospodine, pomози mladima da se ostvare njihove opravdane težnje da u životu budu sretni. Molimo te, ojačaj njihove duše i udijeli im hrabrost da čvrsto odbace sve što nije po evanđeoskom nauku, kako bi u tebi našli jedinu istinu i pravi put kroz život, molimo te

Gospodine Isuse, tvoj pogled ljubavi počiva na mnogim mladima koje pozivaš da žive kao tvoji redovnici i redovnice. Pouči ih svojim Duhom Svetim kako da se dadnu prepustiti tvome vodstvu. Rasplamti njihova srca žarom svoje ljubavi i željom da se posve predaju Tebi i tako postanu gorljivi svjedoci tvoga Kraljevstva. To molimo tebe, koji živiš i kraljuješ u sve vjeke vjekova. Amen.

Na nakanu naših izrečenih molitva, izmolimo zajedno molitvu Gospodnju: Oče naš, Slava Ocu

Divnoj dakle....blagoslov sa Presvetim...pohvale Božjem Imenu....prigodna pjesma za kraj